

פרשת וירא

הנה האש והעצים ואיה השה לעולה, ויאמר אברהם אלוקים יראה לו השה לעולה בני.

יש לדקדק למה שאל יצחק זאת דוקא אחר שהניח עליו העצים. וגם קשה הלשון של אלוקים יראה לו השה לעולה בני, למה לא אמר בפשיטות שהאלוקים רוצה בני לעולה.

והנה, איתא במס' פסחים שפעם אחת חל ערב פסח להיות בשבת ושכח להביא הסכין בערב שבת. אמר רבי שיניח הסכין בקרניו של הגדי ומביא אותו לעזרה. ופריך בגמרא והא קעבדי עבודה בקדשים. ומשני דבתחלה מכניס אותו לעזרה והדר מקדיש אותו לקרבן.

ולפי זה יש לומר דזאת היתה השאלה של יצחק, דכתיב ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו, ואז הקשה יצחק איה השה לעולה. דעד השתא סבר דהוא עצמו יהיה העולה, אך השתא דחזינן דהניח עליה העצים, והא עבודה אסור בקדשים, א"מ הוא לא יהיה העולה, לכן שאל איה השה לעולה. והשיב לו אברהם אלוקים יראה לו השה, ואם לאו לעולה בני, אבל עד השתא עדיין לא הקדשתיך, ומותר לעבוד בך.

(חנוכת התורה)